

[Statsministeren]

hed og endnu en gang understrege. Jeg synes, og vi synes i regeringen, at rigsfællesskabet bliver mere helt, om dette kunne blive tilfældet.

Men jeg lagde mærke til, at hr. Preben Lange også sagde, at regeringen ville respektere den afgørelse, der kom, og at regeringen fastholdt det, som den tidligere har sagt, nemlig at når Grønland fik hjemmestyre, kunne den grønlandske befolkning selv afgøre, om den ville tage hele dette spørgsmål op til fornyet overvejelse, og det er altså præcis det, der er tilfældet.

Hr. Preben Lange sagde, at man i Grønland eller i hvert fald i siumutpartiet håber, at Grønland kan få en ordning i forhold til EF efter retningslinjerne i OLT-aftalerne, altså de oversøiske landes og territoriers aftaler. Jeg vil gerne understrege, at disse aftaler jo egentlig er baseret på tidligere kolonier, og om dette uden videre kan overføres til Grønland, tror jeg man bliver nødt til at sætte et meget stort spørgsmålstejn ved.

Under alle omstændigheder er det vigtigt at understrege fra regeringens side, at ingen kan tage stilling til, hvad der skal ske, og hvad det ender med, såfremt Grønland går ud, fordi det er decideret og oplagt noget, der først kan, først skal og naturligvis først bør forhandles, når og hvis Grønland beslutter sig for at melde sig ud. Man kan ikke på forhånd vide, hvad der er i sækken; man bliver nødt til at afvente, hvordan man skal forholde sig, når og hvis en afgørelse falder ud i retning af, at man ikke ønsker at være medlem af EF.

Jeg bliver også nødt til at gøre opmærksom på over for hr. Preben Lange og over for Grønland i øvrigt, at alt, hvad der skal forhandles og tales om, skal godkendes af alle EF-landene, og det er jo ikke helt sikkert, at der i alle landene vil være den samme positive vilje til at prøve på at finde løsninger som den, den danske regering giver udtryk for.

Både hr. Preben Lange og hr. Steenholdt var inde på spørgsmålet om boligbyggeri i Grønland. Jeg forstod, at de begge var glade for eller tilfredse med, at regeringen igennem Grønlandsministeren har givet udtryk for, at man er indstillet på at øge boligbyggeriet i Grønland. Vi har også den opfattelse i regeringen, at det er nødvendigt, hvis ikke vi skal få en boligmæssigt set farlig udvikling i

Grønland. Derfor har vi meddelt, at vi er positive over for de ønsker, der fra grønlandsk side har været fremført.

Hr. Steenholdt var inde på hele spørgsmålet om efterforskning og udvinding af værdier fra den grønlandske undergrund. Jeg tror, jeg ved denne lejlighed kan nøjes med at understrege betydningen af, at der i det dansk-grønlandske fællesråd, det fællesråd, der skal beskæftige sig med de mineralske råstoffer, har været enighed, også om den seneste beslutning, således som jeg refererede det i min åbningstale i tirsdags.

Hr. Steenholdt – og det synes jeg er tilfredsstillende og glædeligt – var også inde på, at hr. Motzfeldt har sagt, at han er sikker på, at der kan laves en associeringsaftale. Det var, ligesom om hr. Steenholdt mente, at regeringen skulle have inspireret til det. Jeg vil gerne sige, at der ikke fra regeringens side er udtalt en sådan sikkerhed eller garanti. Som jeg sagde før: ingen kan, ingen skal, ingen bør udtale sig om, hvilke muligheder der rent faktisk måtte være, før afstemningsresultatet foreligger og forhandlingerne kan komme i gang.

Så var der også et spørgsmål om Danmarks og Grønlands forhold i almindelighed, når denne afstemning finder sted. Jeg vil sige, som også hr. Steenholdt sagde det: Danmark og Grønland har brug for hinanden. Jeg synes, vi så tæt som muligt skal videreføre det samarbejde, der ligesom ligger i, at vi begge tilhører rigsfællesskabet.

Så var hr. Preben Lange inde på spørgsmålet om KGH, Den kongelige grønlandske Handel, og her kan jeg sige, at situationen er den, at hver gang et område ønskes overgivet til Grønland, er man enig om, at der skal nedsættes et udvalg med repræsentanter for såvel Grønland som Danmark. Hvorfor? Naturligvis for at være sikker på, at alle forhold oplyses. Det er jo også sådan, vil jeg sige til hr. Preben Lange, at det står direkte i aftalen om hjemmestyre, og der står også, at Danmark hverken skal tjene eller tabe på en overførsel f.eks. af Den kongelige grønlandske Handel eller andre områder.

Dette vil altså også være tilfældet med KGH. Danmark ønsker ikke at sinke nogen overgang; det vil sige, at hjemmestyrekommissionens henstilling på disse områder er fuldt og helt overholdt.